

Иван Вазов

Амнистия за българите

Най-подиря се смилява
падишаха и със глас
триумфален прогласява
днес амнистия за нас!

„Пълна прошка аз ви давам,
казва благий падишах,
чада пак ви назовавам
и забравям вашия грях!

Всички, казвам, сте простени
освен тия между вас,
що във своито заблуждение
нож дигаха срещу нас.

Раи верни пак станете,
забравете моя гнет,
с мюсюлманите бъдете
същи братя занаят!

Прошк!! С нази се ругае
йоще този турчин груб!
Тъй си ситий звяр играе
с окървавения труп!

Крокодилът зарива
с кръвожадният си плач
и ехидната гнуснава
е на раната ни врач!

Прошка! Прошка! От султана!
А кога ще да прости?
Сърце здраво не остана
и света се запусти!

След като пусна във нази
от убийци бясна сган
и в потоци кръв нагази,
и разплака стар Балкан;

след като изби й изроби,

сече, кла, беси, гори
и дор в женските утроби
той децата умори!

Прошка!... Своите обягъа
ад разгръща ни, о, вест!
Дума ни да бъдем братя
със убийците си днес!

Да забравим той ни кани,
че в сърца ни е пробол,
и дълбоките си рани,
и голямата си бол;

да забравим той ни казва,
че сме мъченици ний
и че в същата ни пазва
лютата змия се крий;

да забравим ни съветва
наше мъки, нашия кръст!
И народната си клетва,
и свещената си мъст!

1876, август 15

На 1876 г. подир Баташкото клане султанът даде амнистия, като изключваше ония българи, които бяха въстнали.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8381>]